community

The New Apostolic Church around the world

02/2025/AI

Ta mposhtësh frikën

Kryeartikulli
U krye, përfundoi

Shërbesë fetare
Me Jezusin ta mposhtësh frikën

Doktrina
Ta transmetosh në mënyrë korrekte vullnetin e Perëndisë

New Apostolic Church
International

U krye, përfundoi

Foto: NAK International

Nuk mund ta imagjinojmë se çfarë po ndodhte në zemrën e Zotit tonë Jezus kur tha në kryq: U krye! (Gjoni 19,30).

Në Gjetseman, Jezusi kërkoi një bisedë me Atin dhe e la të ndante ndjenjat e tij. Ai e dinte se Zoti është i gjithëfuqishëm, i gjithëdijshëm dhe i përsosur; dhe mbi të gjitha, ai e dinte se Zoti e donte atë. Si një qenie e vërtetë njerëzore, Jezusi kishte gjithashtu frikë nga ajo që e priste. Ai nuk ishte një mbinjerëzor. Pas një beteje të brendshme të fortë, ai vendosi t'i besonte Perëndisë: U bëftë vullneti yt (Luka 22,42). Ai e dinte vullnetin e Atit dhe donte ta përmbushte atë deri në fund.

Në kryq, Jezusi u ndje i braktisur nga Perëndia. Kjo e lëndoi edhe më shumë se plagët e tij. Megjithatë, kjo ndjenjë nuk e vuri në dyshim besimin e tij të forte te Zoti. Përkundrazi: ai e vuri të gjithë qenien e tij në duart e Zotit. Në momentin e vdekjes së tij, Jezusi mundi të thoshte: U krye, përfundoi. Zoti iu përgjigj lutjeve të tij dhe i kishte dhënë forcën për ta përmbushur misionin e tij në mënyrë të përsosur.

Le të qëndrojmë të lidhur me Zotin si Jezusi. Le t'i besojmë Atij gjithçka, absolutisht gjithçka - gëzimet tona, shqetësimet tona, frikat tona, pyetjet tona, dyshimet tona, dëshirat tona. Le të mësojmë t'i besojmë Perëndisë - fuqisë së tij, urtësisë dhe dashurisë së tij. Ky proces mësimor kërkon ndonjëherë beteja të brendshme intensive. Duke u lutur: "U bëftë vullneti yt", i kërkojmë Perëndisë të na japë forcën për ta bërë këtë. Kësaj lutjeje do t'i përgjigjet Zoti.

Të fala të përzemërta, juaji

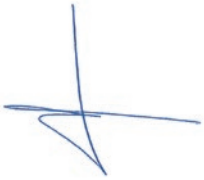

Jean-Luc Schneider

Me Jezusin ta mposhtësh frikën

Photos: NAC San Francisco

Apostulli kryesor Jean-Luc Schneider mbajti një shërbesë kishtare më 13 tetor 2024 në San Francisko (SHBA).

Gjoni 14,1

Mos u frikësoftë zemra juaj! Besoni në Zot dhe besoni në mua!

Të dashur vëllezër dhe motra, programi që mora për këtë ditë titullohet: Faleminderit Zotit! Të dielën e kaluar kam kryer shërbesën fetare në ditën e Falenderimeve në Gjermani. Kur festojmë Ditën e Sakrificës së Madhe, ne falënderojmë Perëndinë, Atin tonë Qiellor, në një mënyrë të veçantë. Ne i bëjmë një sakrificë të veçantë, festojmë një shërbim të veçantë, këndojmë këngë falënderimi. Por në fakt, çdo të dielë, në të vërtetë çdo ditë, ne kemi arsye të falënderojmë Perëndinë, Krijuesin tonë, sepse Ai na jep atë që na nevojitet në jetën tonë të përditshme. Nuk mjafton thjesht të thuash faleminderit dhe të bësh sakrifica. Ne duhet t'i përdorim dhuntitë që na jep Ati ynë Qiellor për të bërë mirë. Kjo është një mënyrë e mrekullueshme për të falënderuar Perëndinë, Atin, Krijuesin tonë.

Falënderojmë Perëndinë Bir për sakrificën e tij, për mësimin e tij, për themelimin e kishës së tij dhe dërgimin e apostujve të tij. Ai hapi rrugën e shpëtimit për njerëzit. Ai bëri të mundur që ne të marrim faljen e mëkateve. Kështu që ne mund ta falënderojmë atë duke i përdorur këto dhunti: E falënderojmë për faljen e mëkateve që ai na jep duke falur edhe ne fqinjin tonë. E falënderojmë për dhuratën e Kishës dhe apostulatit, duke marrë pjesë në shërbesën fetare dhe duke pranuar atë që na ofron.

Falenderojmë Zotin, Frymën e Shenjtë, që na jep mundësinë të bëhemi krijesa të reja në Krishtin dhe të bëhemi si Krishti. Le t'i përdorim këto dhunti për të bërë mirë dhe për t'u përgatitur për kthimin e Krishtit.

Sot kemi një fjalë shumë interesante të marrë nga Bibla. Kur gjej një fjalë biblike për një shërbesë fetare, gjithmonë kontrolloj së pari nëse është përdorur më parë në muajt e fundit dhe nëse funksionon në të gjitha gjuhët. Zbulova se kjo fjalë biblike përkthehej ndryshe në gjuhë të ndryshme. Në anglisht dhe gjithashtu në spanjisht thuhet: Ti beson në Zot, beso edhe në mua. Kjo ishte e re për mua, sepse në gjermanisht dhe në frëngjishten time amtare thotë në mënyrë pak urdhëruese: Besoni në Zot dhe besoni në mua. Pra, nuk është saktësisht e njëjta gjë. Të dy përkthimet janë të sakta, teksti origjinal greqisht mund të përkthehet kështu dhe ashtu.

Le t'i përdorim këto dhunti për të bërë mirë dhe për t'u përgatitur për kthimin e Krishtit.

Në vargjet para fragmentit tonë biblik, Jezusi u njoftoi dishepujve vuajtjen dhe vdekjen e tij, si dhe tradhtinë e Judës dhe mohimin e Pjetrit. Kjo i shqetësoi dishepujt. Ata pyesnin veten se çfarë do të thoshte e gjithë kjo. Atëherë Jezusi tha: Mos lejoni që zemrat tuaja të shqetësohen. Dhe për ta thënë tani në versionin anglisht: Ti beson në Zot, beso edhe në mua." Më pëlqen ky përkthim. Në mënyrë që ata të mund të përballonin gjithçka që po ndodhte, Jezusi i nxiti dishepujt e tij të besonin në Zot - por jo më në mënyrën se si ishin mësuar sipas traditës së tyre. Jezusi u kishte zbuluar atyre natyrën dhe vullnetin e vërtetë të Perëndisë. Ata duhet të besojnë në këtë.

Dishepujt ishin hebrenj besimtarë. Për ta, vullneti i Perëndisë u shpreh në Dhjetë Urdhërimet, Ligji i Moisiut. Ata mendonin se për të kënaqur Zotin duhet ta respektonin atë ligj, e atëherë gjithçka do të ishte mirë - atëherë do të ishin të bekuar, pastaj Zoti do t'i ndihmonte, pastaj do t'u jepte shëndet dhe pasuri; ata do të ishin një person i lumtur.

Ky ishte besimi tradicional hebre në të cilin u rrit Pjetri. Kur Jezusi tha se do të arrestohej dhe vritej në Jeruzalem, Pjetri tha që kjo nuk duhej të ndodhte. Në fund të fundit, Jezusi ishte një çifut i devotshëm dhe ndoqi urdhërimet. Zoti nuk mund ta lejonte të vuante. Jezusi e bëri të qartë se gjërat nuk funksionojnë kështu. Besimi i vjetër... Në atë kohë, njerëzit besonin se Zoti i ndëshkonte njerëzit nëse nuk bindeshin. Kjo ishte e rrënjosur thellë në besimin e popullit hebre. Nëse dikush ishte i verbër, i çalë ose i varfër, duhet të nënkuptojë se ai person ose prindërit e tij ishin të pabindur ndaj Perëndisë. Sepse nëse ai është i verbër, ky duhet të jetë ndëshkimi i Zotit për mëkatin e dikujt. Diçka e tillë nuk mund t'i ndodhë një njeriu të devotshëm. Fatkeqësia konsiderohej një dënim hyjnor. Besimi i vjetër...

Populli i Izraelit besonte me vendosmëri se ata ishin populli i zgjedhur dhe se Perëndia do ta mbështeste popullin e tij në luftën kundër armiqve të tyre që besonin në perëndi të tjera. Sipas kuptimit të tyre, Perëndia i urrente armiqtë e Izraelit dhe donte që ata të vdisnin. Të gjithë mëkatarët do të duhej të eliminoheshin dhe Zoti do t'i ndihmonte. Le të kujtojmë Pjetrin: Kur ushtarët deshën të arrestonin Jezusin, ai mori shpatën dhe ia preu njërit veshin. Besimi i vjetër: Zoti e mbështet popullin e tij në luftën kundër armiqve të tyre.

Ata ishin duke pritur për Mesian. Ata e panë që Izraeli nuk ishte në një situatë të mirë dhe u bindën se Perëndia do t'u dërgonte një mbret, popullit të zgjedhur, dhe do të rivendoste mbretërinë e Izraelit. Atëherë ata do të jetonin në paqe dhe prosperitet dhe gjithçka do të ishte mirë; siç ka qenë dikur. Besimi i vjetër...

Jezusi tha: Ju besoni në Zot, besoni edhe në mua. Ata duhet të besojnë në personin dhe mësimin e tij, sepse me besimin e vjetër nuk do të shkonin larg në situatën e ardhshme. Jezusi tha disa herë: Ju kanë thënë këtë dhe atë, por unë ju them se cili është vullneti i Zotit. Vullneti i Zotit është që të besoni në mua, që të besoni në mësimet e mia, që të besoni se unë jam dërguar nga Zoti, që të besoni në sakrificën time, që të besoni në rrugën time drejt shpëtimit. Vullneti i Zotit është të duash Perëndinë dhe të duash të afërmin tënd. Bëje këtë dhe Zoti do të të bekojë.

Por Jezusi gjithashtu e bëri të qartë se bekimi i Perëndisë nuk është ai që nënkuptonin besimet e vjetra. Ai nuk erdhi për të shëruar të gjithë të çalët dhe të verbërit. Ai nuk

erdhi për të zgjidhur problemet tokësore të njerëzve. Ai kishte ardhur për t'u dhënë atyre jetën e përjetshme, shoqëri të përjetshme me Perëndinë në mbretërinë e tij, ku nuk do të ketë më të keqe, as mëkat. Ky është vullneti i Zotit. Ai dëshiron të na çlirojë nga sundimi i së keqes.

Po sikur të mos ndiqni vullnetin e Zotit? Pastaj, zbuloi Jezusi, Perëndia nuk do të ndëshkojë dhe as do të vrasë askënd për këtë. Zoti nuk është një Zot ndëshkues. Edhe nëse dikush zgjedh të mos i bindet Atij, nëse nuk ndjek Jezu Krishtin, Perëndia do t'i dojë përsëri. Pa kushte. Çfarëdo që të bëjë një person, Zoti do ta dojë gjithmonë me të njëjtën dashuri. Ai kurrë nuk do të largohet prej tij.

Por çfarë ndodh me armiqtë tanë? Jezusi u mësoi dishepujve të tij se armiqtë e tyre nuk ishin ata që besonin ndryshe, që adhuronin një perëndi tjetër. Armiqtë e vërtetë nuk ishin mëkatarët, por mëkati, i ligu. Por dishepujt duhet t'i besojnë atij, ai do ta mundte të keqen dhe do ta ndihmonte popullin e tij ta kapërcejë atë. Pastaj, ai premtoi, se do të vijë përsëri dhe do t'i çojë në mbretërinë e tij, e cila nuk është e kësaj bote. Ajo është me Zotin në parajsë.

Kjo është ajo që Jezusi donte të thoshte kur u tha dishepujve të tij se është mirë nëse ata besojnë në Perëndinë, por edhe ata duhet të besojnë në të, në mësimet e tij. Ata duhet të besojnë në Perëndinë siç ua zbuloi Jezusi. Atëherë ata do të mund të përballeshin me situatën me të cilën u përballën.

Kaq shumë për dishepujt. E njëjta fjalë vlen edhe për ne sot: zemrat tuaja të mos shqetësohen! Besoni në Zot dhe besoni në mua! As ne nuk e kuptojmë gjithmonë se çfarë po ndodh dhe kjo na shqetëson. Ndonjëherë edhe kemi frikë. Ne nuk dimë si ta trajtojmë një situatë. Jezusi na thotë këtë mëngjes: Mos lejoni që zemrat tuaja të shqetësohen! Besoni në Zot dhe besoni në mua!

Ndonjëherë na shqetëson kur kuptojmë se edhe njerëzit shumë besimtarë duhet të durojnë vuajtje. Ti ke bërë më të mirën, je besnik, i shërben Zotit, sakrifikon dhe ndihmon të afërmin. Dhe ju pyesni veten: Pse duhet të duroj gjithë këto telashe? Pse gjithçka po shkon keq në jetën time? Pse e lejon Zoti këtë? A është ky një dënim? Ne nuk e kuptojmë

rrugën e Zotit. Mund t'ju them se ndihem shpesh kështu. E pyes Zotin: Çfarë po bën? Cili është qëllimi i gjithë kësaj?

Fryma e Shenjtë na thotë: Besoni në Zot! Por jo në mënyrën e vjetër të besimit. Me sa duket besimi i vjetër që ju thotë se nëse jeni thjesht i sjellshëm, miqësor dhe i perëndishëm do të jeni të bekuar, të lumtur dhe të shëndetshëm nuk funksionon. Besoni në Krishtin dhe besoni në të. Krishti ishte Biri shumë i dashur i Perëndisë - dhe mbani mend se si Ai vuajti! Vetëm për shkak se Zoti ju do, nuk do të thotë se nuk do të vuani kurrë. Dashuria e Zotit bën diçka ndryshe. Dashuria e Perëndisë e ndihmoi Jezusin të kapërcejë situatën në të cilën ndodhej, të qëndrojë besnik dhe të fitojë jetën e përjetshme.

Edhe atë, i cili nuk e ndjek pas Krishtin do ta dojë Zoti. Pa asnjë kusht.

Të dashur vëllezër dhe motra, më vjen keq, por nuk ka asnjë shpjegim pse po përjetoni vështirësi, pse duhet të kaloni sprova. Nuk mund t'ju them pse duhet të kaloni këtë apo atë situatë. Unë nuk e di atë. Por besoni në mësimet e Jezu Krishtit! Ai u tha njerëzve: Zoti ju do. Besojini atij!

Nëse nuk ndihesh mirë, nuk do të thotë se Zoti të ka harruar. Nuk do të thotë se ai ju ka refuzuar. Besojini atij. Ai dëshiron që më në fund t'ju çlirojë nga e keqja dhe vdekja. Ai dëshiron t'ju çojë në mbretërinë e tij. Besoni në Krishtin, në mësimet e tij. Besojini Zotit, besojini dashurisë së tij. Në fund do të shihni se Zoti ju ka dashur gjithmonë me dashuri të madhe. Besoni në Zot. Besoni në Krishtin, në të si person, në të si shembull. Ashtu siç e deshi Zoti atë, edhe ai ju do juve.

Ndonjëherë ne shqetësohemi kur shohim se çfarë po ndodh në botë. Kemi përshtypjen se fuqia e së keqes po rritet në mbarë botën dhe po ndodhin gjithnjë e më shumë gjëra të këqija. Çfarë duhet të bëjmë? Besoni në Zot, por besoni edhe në Krishtin! Më bën përshtypje që disa të krishterë mendojnë se pakënaqësia në botë është për shkak se njerëzit nuk e ndjekin më vullnetin e Zotit. Pra, të gjithë duhet të ndjekin rregullat dhe ligjet e Zotit. Disa pastaj shikojnë në Bibël dhe shkruajnë të gjitha rregullat që mund të gjenden në të. Dhe nëse është e nevojshme, ata shpikin edhe rregulla të reja: Nëse bëni këtë, nëse bëni atë, atëherë Zoti do t'ju bekojë, problemet tuaja do të zhduken në ajër, gjithçka do të jetë mirë dhe bota do të jetë një vend më i mirë...

Unë kam një problem me këtë sepse ky është besimi i vjetër. Besoni në Zot, por ju lutemi besoni edhe në Jezu Krishtin!

Apostulli Arnaud Martig u caktua si ndihmës apostull distrikti për zonën e Kanadasë

Ai na tha se ju nuk mund të shpëtoheni vetëm sepse mbani urdhërimet. Kjo nuk funksionon. Për t'u shpëtuar, njeriu duhet të lindë përsëri nga uji dhe nga Fryma dhe të rritet në shëmbëlltyrën e Krishtit. Ju duhet të mësoni ta doni Perëndinë dhe të afërmin tuaj drejt, dhe për ta bërë këtë ju duhet të ndryshoni. Jezusi do të kthehet një ditë dhe do të marrë ata që janë përpjekur të bëhen si ai dhe do t'i çojë në mbretërinë e Perëndisë. Ky është shpëtimi.

Kjo nuk ka të bëjë fare me respektimin e një sërë ligjesh dhe urdhërimesh. Sepse shumë njerëz respektojnë ligjet, por ç'të themi për qëndrimin e tyre të zemrës? Po dashuria e tyre për fqinjin e tyre? Sa më shumë respektojnë ligjet, aq më pak dashuri kanë disa, aq më pak pranojnë të tjerët që nuk respektojnë të njëjtat ligje. Jo, kjo nuk është mënyra e duhur. Ne duhet të bëhemi si Jezu Krishti dhe të ndjekim rrugën që ai na tregon, Ungjillin e tij, apostujt e tij, sakramentet e tij. Kjo është rruga drejt shpëtimit, drejt jetës së përjetshme. Besoni në Zot, por ju lutemi besoni edhe në Jezu Krishtin dhe mësimet e tij!

Në një shëmbëlltyrë, Jezusi flet për egjrat mes grurit. Këto barëra të këqija gjithashtu mund të na shqetësojnë. Ka gjëra që janë të gabuara në kishë, disa mendojnë se ata që nuk sillen ashtu siç duhet ose duhet të ndryshojnë ose të largohen nga kisha. Kisha nuk duhet të tolerojë një sjellje të tillë. Kështu që më duhet të bëj pyetjen: A je i sigurt që mëkati i tij apo i saj është më i keq se i yti? Sa herë ju ka thënë Zoti të ndryshoni? Imagjinoni që Zoti të vijë tek ju dhe të thotë: Ndrysho ose largohu! Unë ju them, kisha do të ishte bosh. Mund t'ju them me siguri se edhe unë nuk do të isha atje.

Besoni në Zot, por gjithashtu besoni në Jezu Krishtin. Jezu Krishti na mësoi: Duhet t'i zbatoni urdhërimet, por mbi të gjitha ta doni Perëndinë dhe ta doni të afërmin tuaj. Zoti e do fqinjin tënd edhe nëse ai nuk ndryshon. Dashuria e Zotit është e pakushtëzuar dhe Ai dëshiron që ju t'i doni fqinjët tuaj edhe kur ata nuk duan të ndryshojnë. Tregojuni atyre, tregojuni Perëndisë, tregojuni njerëzve se jeni të aftë të doni si Jezu Krishti - madje edhe mëkatarët që nuk duan të ndryshojnë.

Jezusi madje tha: Duajini armiqtë tuaj. Kjo është pikërisht ajo që ai priste nga dishepujt: dashuri pa asnjë kusht. Zoti i do mëkatarët; do t'i dojë deri ne fund. Ai dëshiron që ne të bëhemi si Krishti dhe të duam në të njëjtën mënyrë. A e kuptoni se çfarë dua të them? Kjo ide se njerëzit ose duhet të ndryshojnë ose të largohen, padyshim kundërshton Ungjillin e Jezu Krishtit. Kjo nuk është e pranueshme. Besoni në Zot dhe besoni në Krishtin.

Mund të na shqetësojë gjithashtu nëse shohim se Kisha Apostolike e Re, e udhëhequr nga apostujt, nuk është e suksesshme në disa vende. Ka kaq shumë kisha ose bashkësi të tjera që janë shumë më të suksesshme, që kanë shumë më tepër anëtarë. A është edhe mësimi ynë i duhuri? A korrespondon me vullnetin e Zotit? A nuk duhet të kërkojmë ndoshta një kishë tjetër?

Besoni në Zot dhe besoni në Jezu Krishtin! Bazuar në gjykimin njerëzor, të tjerët mund të jenë më të suksesshëm, kishat mund të jenë plot. Por mbani mend Jezu Krishtin. Sa i suksesshëm ishte ai? Në fund kishte vetëm një grusht që qëndruan në kryq. Të tjerët thanë se ai humbi. Me sa duket

Apostulli i distriktit
Michael Deppner

Apostel
Karl Orlofski

Apostulli i distriktit
John Schnabel

Zoti nuk ishte me të. Jezusi ishte vetëm dhe u vra.

Ne e dimë fundin e tregimit. Jezu Krishti ishte fituesi. Po, e vranë. Po, ai ishte vetëm. Por ai ishte fitimtar dhe askush nuk mundi ta ndalonte të përfundonte punën e tij dhe t'u sillte shpëtim njerëzve. Besoni në Zot, besoni në Jezu Krishtin. Ai premtoi se do të ishte me kishën dhe apostujt e tij deri në fund; se ai do të përfundojë punën që filloi ndër ne. Ne besojmë në këtë, edhe nëse kisha duket të jetë e dobët sipas standardeve njerëzore. Ai dërgoi apostujt e tij për të shpallur vullnetin e tij, për të administruar sakramentet e tij dhe për të përgatitur bashkësinë nuse të Krishtit. Ne nuk mund ta masim vlerën e këtij mësimi me numrin e anëtarëve. Kjo do të ishte e pakuptimtë. Atëherë edhe Jezu Krishtit do t'i duhej të hiqte dorë.

Ai ishte i suksesshëm sepse i besonte Atit të tij. Kisha do të përsoset kur ne i besojmë Jezusit dhe Perëndisë. Jezusi dërgoi apostujt e tij dhe premtoi: Mos u shqetësoni; Unë do të përgatis bashkësinë nuse dhe do ta marr me vete. Kini besim te Jezu Krishti dhe mos lejoni që të ndikoheni nga suksesi i dukshëm i të tjerëve. Nuk bëhet fjalë për këtë. Bëhet fjalë për shpëtimin e shpirtit; kjo është gjëja më e rëndësishme.

Nuk e di sa njerëz që jetojnë sot në këtë vend janë të destinuar të jenë pjesë e bashkësisë nuse të Krishtit. Gjithçka që di është se Jezusi dëshiron që ju të jeni pjesë e saj. Dhe nëse besojmë në Zot dhe besojmë në Krishtin deri në fund, atëherë do të jemi pjesë e bashkësisë nuse të Krishtit. Kjo është e sigurt. Mos u frikësoni. Besoni në Zot. Besoni në Krishtin dhe ndiqeni atë.

Pika e fundit: Ndonjëherë na shqetëson fakti se nuk mund ta imagjinojmë të bëhemi ata që Krishti dëshiron që ne të jemi. Kur shikojmë veten, dobësitë tona, sa e vështirë është për ne të bëjmë vullnetin e Zotit dhe të sillemi ashtu siç dëshiron Jezusi, të falim, të duam, të kapërcejmë të keqen ashtu siç dëshiron ai, atëherë kuptojmë se nuk do të mund ta bëjmë kurrë.

Besoni në Zot dhe besoni në Krisht! Ai të ka thirrur, të ka zgjedhur dhe të thotë se nuk do të të braktisë kurrë. Ai dëshiron që ju të jeni me të përgjithmonë. Dhe për sa kohë që jeni të vendosur ta ndiqni atë, ai do t'ju ndihmojë. Ne nuk do të jemi në gjendje të bëhemi të përsosur vetë. Por ai do të na bëjë të përsosur.

Gjithçka që Ai na kërkon të bëjmë është të qëndrojmë besnikë, të jemi të përulur dhe të duam. Le të bëjmë çmos për të rritur dashurinë tonë për Perëndinë dhe të afërmin tonë dhe të besojmë në hirin e Tij. Atë që ne nuk mund ta bëjmë, do ta bëjë Ai për ne.

MENDIME KYÇE

Ne besojmë në Zotin dhe në mësimet e Jezusit. Zoti u jep jetë të përjetshme atyre që besojnë dhe ndjekin Krishtin. Ne besojmë në dashurinë e Krishtit, të Kishës së tij dhe apostujve të tij.

Kush ngel prapa, mos bëj hapa

Si ndikon jeta e përditshme tek ne? Si mund ta përmirësojmë ne veten tonë? Si mund të mposhtim ne frikërat që kemi?

Së fundmi unë jam bërë diakone, një detyrë që e pranova me shumë kënaqësi e ngazëllim, por me një pyetje brenda vetes: A do mundem unë të dal në altar dhe të shpall fjalën e Zotit në një mënyrë që të jetë e kënaqshme për Atë por edhe sigurisht për të gjithë besimtarët që dëgjojnë? Edhe pse kisha disa muaj që e kisha marrë detyrën, dhe përgjegjësitë e tjera isha munduar që ti kryeja sa më mirë, në altar kisha ngurar që të dilja. Kjo gjë nuk më bënte që të ndihesha mirë, por gjithashtu kisha dhe frikën në vete se si do të flisja, dhe gjithmonë tërhiqesha.

Unë jam studente dhe në shumë vite shkollë, të folurit para audiencave duhet të jenë bërë dicka disi e zakonshme, por prezantimi nuk ka qënë asnjëherë një pikë e fortë e imja. Gjithmonë vihem në siklet, nëse nuk është e domosdoshme nuk flas; por dhe nëse flas jam shumë e shkurtër në fjalimet e mia, pra nuk jam një oratore e mirë. Gjithashtu, të folurit në altar ka një peshë tjetër, një përgjegjësi shumë herë më e madhe se ajo e të folurit para një audience me studentë apo profesorë. Këto gjëra më bënin që të nguroja per t'u ngjitur në altar. Një javë diçka ndryshoi. Duke lexuar fjalën për të dielën mendova: "Me siguri do të më pyesin nëse do të dua të ngrihem në altar". Dhe po ashtu mendueshem iu përgjigja vetes: "Po këtë javë do të flas".

Të dielën në mëngjes, duke e lexuar përsëri fjalën, më kapën emocionet: "A do të jem në gjendje të flas dhe të them atë që kam menduar?" Pata përsëri një dyshim në vete, por siç e dimë, Zoti punon në mënyra të ndryshme për të na shtyrë përpara, dhe në mendje papritur më erdhi një varg i këngës 397 "Unë e dua shumë jetën" (por që në momentin kur mu kujtua vargu nuk e mbaja mend titullin). Vargu thotë "Kush ngel prapa, mos bëj hapa, s'dua të dij gjë!". Pasi mu përsërit disa herë në mendje, menjëherë thash me vete, "Unë nuk do të ngel prapa", dhe çdo dyshim që kisha u shua. Emocioni vazhdonte të ishte aty dhe patjetër më shoqëroi dhe në altar. Siç e prisja, fola shkurt, por mendoj se ato pika që desha të prekja i thashë, dhe pas shërbesës të gjithë motrat dhe vëllezërit më dhanë përgëzimet e tyre për aktivizimin tim të parë.

Unë gjithmonë e kam ditur që një nga gjërat që duhet të përmirësoj është të folurit para njerëzve. Akoma kam shumë për të përmirësuar, por mendoj se të folurit për herë të parë në altar ishte hapi i parë për mua. Zoti na shtyn në mënyra të ndryshme të përmirësohemi, ne duhet të jemi vigjilentë dhe ti kuptojmë këto mënyra. Ne gjithashtu duhet të jemi dhe te guximshëm, në kuptimin për të sfiduar veten, për të mposhtur atë frikë. Çfarë më shty mua përpara ishte besimi im; unë kurrësesi nuk do të doja të mbesja prapa në besimin tim apo në detyrën që më është besuar. Ato tre minuta që unë fola në altar për fjalën e Zotit, ishin një hap përpara për mua në besim, një hap përpara për të përmirësuar veten dhe ndoshta, shpresoj, një kënaqësi për Perëndinë.

Fiona Rako

Foto: Marcel Felde

Eshtë koha të bësh të mira

Shumë lajme të mira: Të rinjtë në Evropë po mbjellin pemë, në Azi vullnetarët po sjellin fara në zona të largëta dhe në Afrikë mësuesit po kthehen vetë në bangat e shkollës - lajme që na ftojnë t'i imitojmë.

Photos: NAC SEA Relief

Fara për fshatrat e largëta

As moti i keq dhe as mungesa e rrugëve nuk i kanë penguar vullnetarët e NAC SEA Relief të shpërndajnë fara për ata që kanë nevojë. Në emër të organizatës gjermane të ndihmës NAK-karitativ, vullnetarët filipinas ishin në rrugë për të sjellë farat e misrit për fermerët dhe familjet e tyre në zona të largëta. Për të fituar "bukën tonë të përditshme", shumë sfida duhet të kapërcehen përpara se fermerët të fillojnë të mbjellin dhe korrin. Në një takim të banorëve në liqenin Sebu (Filipine), arritën të ndihmohen më shumë se 756 familje - një kontribut i rëndësishëm në luftimin e urisë së mundshme për shkak të ndryshimeve klimaterike, shkruan organizata ndihmëse në faqen e saj të internetit.

Festim i 25 vjetorit në besim

Bashkësia nr. 2 në Garín festoi 25-vjetorin e kishës së saj më 13 tetor 2024 pranë Buenos Aires (Argjentinë). Përgatitjet për festën e madhe zgjatën një javë të tërë: vëllezërit dhe

Photo: INA Argjentinë

Festa jubilare e bashkësisë

Të rinjtë mbjellin pemë

Photos: Vanessa Schmidt

motrat dekoruan ndërtesën e kishës dhe organizuan dekorime me lule dhe zbukurime me tullumbace. Ndër të ftuarit në shërbesën festive ishte apostulli Claudio González. "Të dashur vëllezër dhe motra, ju uroj ditëlindjen", filloi ai predikimin e tij. Në këtë, ai jo vetëm që u kthye në historinë plot ngjarje të bashkësisë, por edhe në të ardhmen: shpëtimin nëpërmjet Jezu Krishtit. Bashkësia kishte për të festuar jo vetëm 25 vjetorin, por edhe dy dhurata të reja shërbyese: Apostulli emëroi dy diakonë për bashkësinë.

Të shfrytëzosh kohën

Një fjalë e urtë kineze thotë: Koha më e mirë për të mbjellë një pemë ishte 20 vjet më parë, koha e dytë më e mirë është tani. Të rinjtë e "Ostfriesenjugend" nga distrikti i kishës Emden (Gjermani) u ngritën herët më 26 tetor 2024 dhe u pajisën me çizme gome dhe lopata për të dhënë një kontribut për mbrojtjen e natyrës dhe mjedisit. Të rinjtë mbollën dymbëdhjetë pemë frutore të përziera dhe pemë panje fushore në një zonë në komunitetin lokal të Brookmerland. Ata e bënë këtë me gëzim të madh.

Shkolla e së dielës është e rëndësishme

Shkolla e së dielës ka gjithashtu rëndësi të madhe: Shkolla e së dielës është e rëndësishme, ishte shkruar në distinktivët që merrnin mësuesit e shkollës së së dielës në distriktin e Somerset-it Lindor (Afrika e Jugut). Drejtuesi i distriktit Eugene Felkers, së bashku me Koordinatoren e Shkollës të së Dielës në Zonën e Apostujve, Shauneen Baatjies dhe motrën Amanda Scharneck, drejtuan më 9 nëntor 2024 një seminar për udhëheqjen dhe përgjegjësinë e udhëheqjes. Mësuesit e shkollave të së dielës të distriktit mësuan më shumë rreth roleve të tyre dhe si t'i udhëheqin ata që kanë nën përkujdesje. Pas prezantimeve, pika kryesore e ditës ishte njohja e mësuesve të Shkollës së së Dielës për punën e palodhur dhe përkushtimin e tyre gjatë vitit të kaluar. Përveç distinktiveve, mësuesit u nderuan dhe u dekoruan edhe me certifikata. Më pas hëngrën së bashku drekën.

Një falenderim për stafin mësimor

Photo: NAC Southern Africa

JEZUSI VIZITON TAGRAMBLEDHËSIN ZAKE

SIPAS LUKËS 19,1–10

Jezusi shkon në Jeriho.
Një burrë i pasur jeton atje.
Ai quhet Zakeu dhe është tagrambledhës.

Ndërsa Jezusi ecën nëpër rrugë me dishepujt, shumë gra, burra dhe fëmijë janë në këmbë. Të gjithë duan të shohin Jezusin. Edhe Zakeu dëshiron ta bëjë këtë, por nuk mund të shohë asgjë në turmë, sepse është shumë i vogël me trup. Kështu ai vrapon te një pemë fiku dhe ngjitet lart.
Kur Jezusi vjen te pema, ai ngriti sytë dhe tha: „Zake, zbrit shpejt, dua të të bëj një vizitë në shtëpi.“
Zakeu është i lumtur që Jezusi dëshiron ta vizitojë, por njerëzit e tjerë mërziten. Ata ankohen: „Jezusi shkon të shohë një mëkatar të tillë!“

Zakeut tani i vjen keq që gjithmonë merrte kaq shumë para nga njerëzit si taksambledhës.
Ai i thotë Jezusit: „Unë dua t‘a jap gjysmën e asaj pasurie që kam për të varfërit dhe nëse kam mashtruar dikë, do t‘i kthej katërfishin“.

Marrë nga: Revista Ne fëmijët, Botimi 02 2025; Ilustrimi: Mirella Fortunato

PËR VIZITË TEK LEONARDI NË KINSALE (IRLANDË)

"Përshëndetje, emri im është Leonard." Kaq dija anglisht kur mbërrita në Irlandë. Unë jam nëntë vjeç dhe do banoj për gjashtë muaj në Kinsale në bregun jugor të Irlandës me motrën time 13-vjeçare Kim dhe prindërit e mi.

Këtu më shihni me motrën time të madhe në ditën e shkollës. Ne veshim uniforma në shkollës, gjë që kërkohet për të gjithë fëmijët e shkollës këtu. Ishte një surprizë e bukur që kisha të vetmen mësuese të klasës gjermanishtfolëse në shkollën tonë. Babai im thotë se vetëm Zoti mund të organizojë diçka kaq të madhe.

Unë jam një punëtor entuziast. Këtu më shihni duke izoluar një apartament. Më pëlqen gjithashtu alpinizmi, noti, futbolli dhe çiklizmi. Megjithatë, biçikleta këtu është shumë e rrezikshme, sepse makinat nuk lënë vend për çiklistët në rrugët e ngushta e gjarpëruese me mure guri në të dy anët.

Na mungojnë miqtë tanë nga Zvicra. Por njerëzit këtu janë të mirë dhe unë kam takuar tashmë disa fëmijë. Mund të luaj mirë me fëmijët më të vegjël. Gjetja e lidhjeve me fëmijë të së njëjtës moshë është më e vështirë për mua. Unë kam sindromën Down; Kjo do të thotë që unë nuk mund të flas shumë mirë dhe më pas fëmijët e tjerë mërziten shpejt.

Ne shkojmë në plazh çdo mbrëmje. Shumë irlandezë futen në ujë gjatë gjithë vitit, edhe kur temperaturat bien nën 10 gradë në dimër. Ata mendojnë se mund të mësohem me këtë. Mendoj se është më bukur të të çojnë dallgët në breg me një dërrasë sërfi.

Shumë irlandezë kanë qenj me të cilët mund të luaj në plazh. Në ujë ka foka.

Në kishën tonë të vogël në Cork kemi shërbesa fetare çdo dy javë. Të dielave të tjera ne shikojmë një shërbesë fetare në shtëpi në kompjuter. Nuk mendoj se është edhe aq bukur. Më mungon tashmë shkolla e së dielës në bashkësinë time në Riehen afër Bazelit.

Nëse nëna ime nuk do të ishte kundër, unë dhe babi mund të hanim çdo ditë makarona me salcë. Por ne i provojmë të gjitha gatimet vendase me peshk dhe patate ose lakër. Për shkak të diversitetit! Ndonjëherë nuk ka aspak shije të keqe.

Në shkurt do të kthehem në klasën time të mëparshme dhe patjetër do të jem në gjendje të flas pak më shumë anglisht se sa fola ditën e parë këtu në Irlandë.

Marrë nga: Revista Ne fëmijët, botimi 02 2025; Fotot: privat; robertsre/Richard/susanne2688/ by-studio/Cristi/stock.adobe

Photo: Malchev - stock.adobe

Të transmetosh në mënyrë korrekte vullnetin e Perëndisë

Shpallja e Fjalës së Perëndisë - ky është fokusi i shërbesës. Por edhe nëse predikimi mbahet me fjalë të lirë, ai nuk mund të jetë arbitrar. Në këtë shkrim mësimor, apostulli kryesor shpjegon se çfarë duhet t'i përmbahet shpalljes së saktë të fjalës.

Katekizmi paraqet shpalljen e drejtë të fjalës si karakteristikë e apostolatit (KNK 6.4.2.3). Zoti dërgoi apostujt dhe i ngarkoi ata të mësonin të tjerët. Nën fuqinë e Frymës së Shenjtë ata duhet të shpallin Ungjillin e lindjes, jetës dhe veprës, vdekjes, ringjalljes, ngjitjes dhe kthimit të Jezu Krishtit.

Kur apostulli emëron shërbëtorët shpirtërorë, ai u jep atyre autoritetin për të predikuar drejt fjalën nën fuqinë e Frymës së Shenjtë. Tani e tutje, shërbëtorët shpirtërorë të emëruar mund të predikojnë Ungjillin në shërbesat fetare dhe të përcjellin fjalën e Perëndisë gjatë vizitave nëpër familje.

Përputhja me Biblën

Shpallja e Fjalës ndodh saktë vetëm nëse përputhet me Biblën, veçanërisht me fjalët e Jezu Krishtit siç na janë dhënë në Testamentin e Ri.

Përputhshmëria me Shkrimin e Shenjtë nuk konsiston në respektimin rigoroz të kuptimit të tij të mirëfilltë. Përkundrazi, ka të bëjë me qëndrimin besnik ndaj mesazhit të Ungjillit. Kjo mund të arrihet vetëm nëse tekstet biblike interpretohen në dritën e Frymës së Shenjtë.

Ne besojmë se Perëndia është autori i Shkrimit të Shenjtë. Eshtë Zoti, Fryma e Shenjtë, ai që i frymëzoi autorët. Librat e ndryshëm që përbëjnë Biblën janë formuar nga autorët e tyre dhe nga epokat në të cilat janë shkruar. Tekstet tregojnë:

- Njohuritë "shkencore" të epokës përkatëse - në Testamentin e Vjetër, toka konsiderohet qendra e universit, rreth së cilës rrotullohen dielli dhe hëna. Ungjillët, për shembull, e portretizojnë epilepsinë si shprehje të një fryme të ligë.
- Struktura shoqërore dhe zakonet e epokës - Pali, për shembull, nuk e problematizon skllavërinë; meshkujt kanë flokë të shkurtër, femrat të gjata.
- Personalitetin dhe synimet e autorit të tyre - Mateu dëshiron të bindë hebrenjtë se Dhiata e Vjetër u përmbush në Jezusin. Marku u drejtohet johebrenjve në një gjuhë mjaft të thjeshtë, ndërsa Luka u drejtohet njerëzve të kulturuar në gjuhën letrare dhe gjithashtu thekson rëndësinë e grave dhe të të varfërve.

Për të kuptuar mesazhin e Biblës, është e rëndësishme të merret parasysh faktori njerëzor. Nëse e shpërfillim këtë parim dhe kufizohemi vetëm në kuptimin e mirëfilltë të tekstit biblik, kjo mund të çojë në mendime kontradiktore. Në shekullin e 17-të, Kisha dënoi Galileo Galilein për mësimin se toka rrotullohej rreth diellit. Për Romën duhej t'i përmbaheshe teksteve biblike (Psalmi 93,1,104,5; Joshua 10,12,13), sipas të cilave dielli rrotullohet rreth tokës!

Vetëm Fryma e Shenjtë, e cila frymëzoi Shkrimet e Shenjta, mund të hapë kuptimin e duhur të tyre. Perëndia dërgoi Frymën e Shenjtë për t'u zbuluar njerëzve vullnetin e tij dhe për t'u dhënë atyre mundësinë e shpëtimit. Thuhet se Galileo u mbrojt duke shpjeguar se Fryma e Shenjtë nuk u dërgua për të na mësuar rreth lëvizjes së diellit dhe hënës, por për të na bërë dishepuj të Jezusit. Nëse Bibla lexohet në dritën e Frymës së Shenjtë, ajo na tregon rrugën drejt shpëtimit. Nuk është detyrë e saj të zëvendësojnë shkencën dhe as të ofrojë modele konkrete ligjore apo sociale për një shoqëri.

Jezusi u shpjegoi dishepujve të Emausit se Dhiata e Vjetër duhet të interpretohet duke u bazuar tek ai (Luka 24,27, 44, 45). Për ne, Dhiata e Vjetër është e një rëndësie të veçantë kur korrespondon me Ungjillin siç është dhënë në Dhiatën e Re.

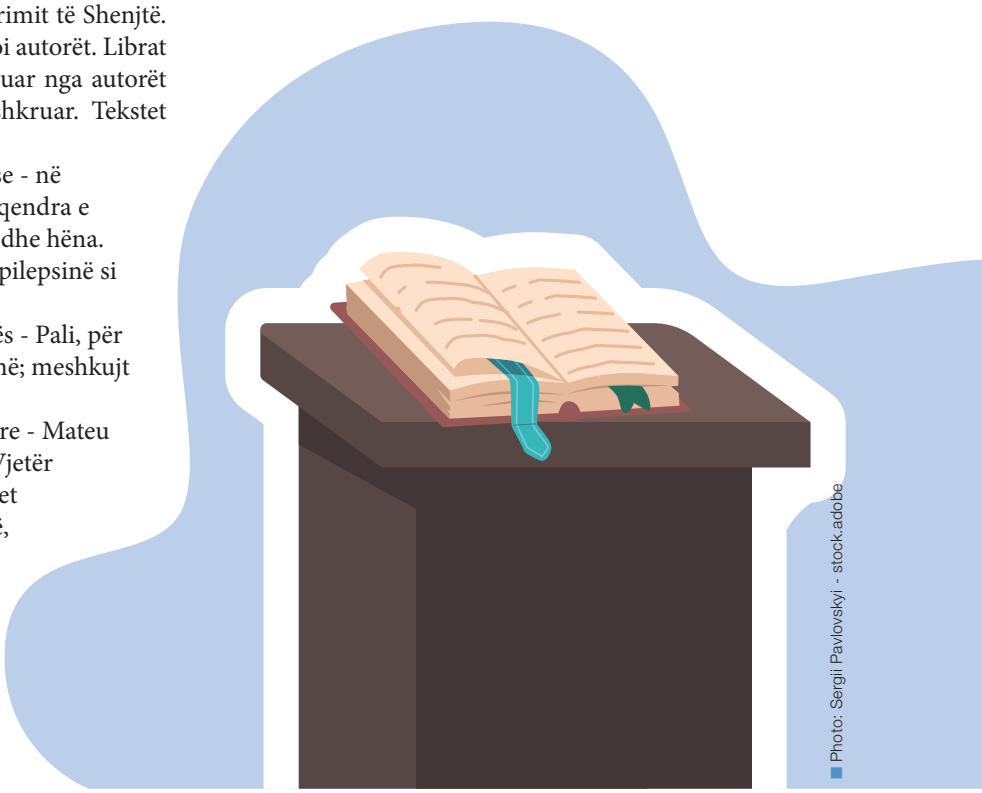

Photo: Sergii Pavlovskyi - stock.adobe

Photo: Bro Vector- stock.adobe

Ne besojmë se apostujve, si "kujdestarët e mistereve të Perëndisë" (1 Korintasve 4,1), iu dha autoriteti nga Jezu Krishti për të interpretuar Shkrimet e Shenjta. Të udhëhequr nga Fryma e Shenjtë, ata na mësojnë nga Bibla se çfarë është vendimtare për shpëtimin tonë.

Përputhja me doktrinën

"Predikimi i apostujve të Jezusit që punojnë sot bazohet në thëniet e Shkrimit të Shenjtë; Ata udhëhiqen në misionin e tyre të mësimdhënies nga Fryma e Shenjtë. [...] Veç kësaj, Fryma e Shenjtë i jep apostullit njohuri të reja mbi veprën e Perëndisë dhe planin e tij të shpëtimit, të cilat nënkuptohen në Shkrimin e Shenjtë, por që nuk janë zbuluar ende plotësisht. Një shembull i rëndësishëm i kësaj është mësimi i ndërmjetësimit të shpëtimit për ata që janë larguar nga kjo jetë. Është në përgjegjësinë e apostullit kryesor, bazuar në autoritetin e tij mësimdhënës, të shpallë një informacion të tillë nga Fryma e Shenjtë dhe ta shpjegojë atë si një mësim detyrues, si doktrinë të Kishës së Re Apostolike" (KNK 1.3).

Doktrina, mësimi apostolik i ri bazohet në thëniet e Biblës, nëse është e nevojshme, të thelluara nga njohuritë e Frymës së Shenjtë, të cilat shpallen si mësime nga apostulli kryesor. Ai gjendet në Katekizmin e Kishës Apostolike të Re dhe komentohet nga njoftimet zyrtare të kishës. Predikimi i shërbëtorëve shpirtërorë të Kishës Apostolike të Re është vërtet i drejtë dhe apostolik nëse i përgjigjet këtij mësimi, kësaj doktrine.

Të inspirohesh nga Fryma e Shenjtë

Fryma e Shenjtë na shpall fjalën e Jezu Krishtit, e cila është e vlefshme përjetësisht (Marku 13,31). Predikimi i saktë i Ungjillit jo vetëm që flet për shpëtimin, por edhe e përcjell atë. Për sa kohë që Ungjilli predikohet saktë nga apostujt dhe shërbëtorët shpirtërorë që ata emërojnë, Perëndia i konfirmon fjalët e tyre.

Prandaj është thelbësore që të gjithë shërbëtorët shpirtërorë që janë thirrur për të predikuar Fjalën në mënyrë korrekte të shenjtërohen në mënyrë që të jenë në gjendje të kuptojnë mesazhin e Frymës së Shenjtë dhe ta ndajnë atë siç duhet. Megjithatë, le të jemi të vetëdijshëm se pavarësisht përpjekjeve tona për të shenjtëruar veten, ne mbetemi gjithmonë të papërsosur. Megjithëse i frymëzuar nga Fryma e Shenjtë, predikimi

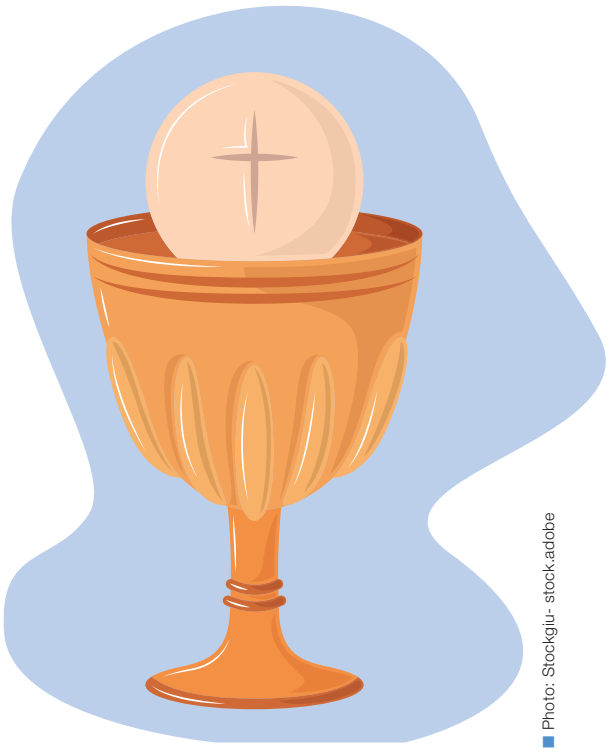

Photo: Stockgiu- stock.adobe

ynë nuk mund të jetë i përsosur në kuptimin që shpreh në mënyrë të përsosur dhe ekskluzive vullnetin e Perëndisë. Predikimi ynë gjithmonë pasqyron personalitetin dhe jetën tonë: ai është formuluar nga ne ashtu si tekstet biblike janë formuar nga autorët e tyre.

Do të jap dy shembuj për ta shpjeguar këtë.

I pari është ai i apostullit Pal, i cili i këshillon beqarët dhe të vejat e Korintit të mos martohen (1 Korintasve 7,8). Ai vetë është beqar dhe supozon se në këtë mënyrë njeriu mund të përgatitet më mirë për kthimin e Zotit (1 Korintasve 7,32,34). Ai gjithashtu e konsideron të mirë nëse burri nuk ka marrëdhënie seksuale (1 Korintasve 7,29). Megjithëse ai e bën të qartë se nuk ka marrë një urdhër nga Zoti për këtë çështje (1 Korintasve 7,25), ai i drejtohet Frymës së Shenjtë për të konfirmuar mendimin e tij (1 Korintasve 7,40). Historia nuk e ka konfirmuar mendimin e tij:

- Nëse të gjithë të krishterët do të kishin ndjekur këshillën e tij, nuk do të kishte pasur pasardhës; kisha nuk mund të kishte mbijetuar.
- Ne nuk do të mendonim të vinim në dyshim zotimin e burrave dhe grave të martuara për t'i shërbyer Zotit në Kishë..

Shembulli i dytë është ai i apostullit kryesor Bischoff. Ai besonte fort në kthimin e afërt të Zotit dhe ishte i bindur se Jezusi do të kthehej gjatë jetës së tij. Sado e nderuar të ishte kjo, ne tani e dimë se ky besim personal nuk duhet të ishte ngritur kurrë në doktrinë.

Në të dyja rastet mesazhi që vinte nga Fryma e Shenjtë ishte i njëjtë: Zoti do vijë së shpejti, jini gati! Ky mesazh është gjithmonë i vlefshëm! Por pjesa e predikimit që pasqyronte mendimin personal nuk u realizua.

Nuk është gjithmonë e mundur apo e dëshirueshme që të përjashtohen të gjitha ndjenjat personale nga predikimi. Le të jemi thjesht të kujdesshëm për të dalluar qartë mes predikimit të Ungjillit, i cili bëhet me autoritet, dhe mendimeve tona, të cilat mund të jenë pak a shumë të bazuara.

Ka ndodhur edhe që një shërbëtor shpirtëror të ketë siguruar një të sëmurë se do të shërohet. Një premtim i tillë pasqyron dhembshurinë dhe dëshirën e personit për të inkurajuar të sëmurin. Këtu shërbëtori shpirtëror nuk mund të mbështetet në autoritetin e tij zyrtar, i cili përfshin shpalljen e saktë të fjalës. Zoti na dërgon për të ngushëlluar besimtarët, për të forcuar besimin e tyre dhe për t'i përgatitur ata për kthimin e Tij. Ai nuk na dërgon për të bërë mrekulli apo për t'i shpallur ato.

Duhet të theksohet gjithashtu se shenjtërimi nuk është vetëm përgjegjësi e shërbëtorit shpirtëror që thirret për të predikuar. Besimtarët duhet gjithashtu të shenjtërojnë veten e tyre në mënyrë që të mund të nxjerrin dobi të plotë nga predikimi i saktë i Ungjillit. Ndërsa e lejojnë veten të udhëhiqen nga Shpirti i Shenjtë, ata mund ta kuptojnë të vërtetën e Ungjillit pavarësisht nga mangësitë njerëzore që mund të gjenden në predikim. Kjo do të forcojë besimin e tyre dhe do t'i përgatisë shpirtrat e tyre për kthimin e Krishtit.

PËRFUNDIM: Emërimi i jep shërbëtorëve shpirtërorë autoritetin për të shpallur në mënyrë të drejtë Ungjillin.

Shpallja e drejtë e fjalës karakterizohet nga fakti se predikimi përputhet me Ungjillin dhe mësimet e Kishës Apostolike të Re. Doktrina, mësimi apostolik i ri rezulton nga interpretimi i Shkrimit të Shenjtë nga apostujt me fuqinë e Frymës së Shenjtë. E përcaktuar dhe e vendosur përfundimisht nga apostulli kryesor, ajo shprehet qartë në deklaratat publike të Kishës, veçanërisht në Katekizëm.

Shërbëtorët shpirtërorë duhet të shenjtërohen në mënyrë që të njohin mesazhin e Zotit dhe ta përcjellin atë të pastër. Bashkësia duhet të shenjtërohet në mënyrë që të marrë mesazhin e Frymës së Shenjtë dhe të forcohet.

Masthead
Publikuesi: Jean-Luc Schneider, Überlandstrasse 243, 8051 Zürich/Switzerland
Shtëpia Botuese Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg/Germany
Editori: Simon Heiniger

Pasqyra

06.04.2025	Bruksel (Belgjikë)
18.04.2025	Melbourne (Australi)
20.04.2025	Brisbane (Australi)
02.05.2025	Luanda (Angola)
04.05.2025	Saurimo (Angola)
11.05.2025	Sighisoara (Rumani)
23.05.2025	Sesheke (Zambia)
24.05.2025	Serenje (Zambia)
25.05.2025	Luanshya (Zambia)
01.06.2025	Moskë (Rusi)
08.06.2025	Wiesbaden (Gjermani)
20.06.2025	Purwokerto (Indonezi)
22.06.2025	Yogyakarta (Indonezi)
29.06.2025	Ingolstadt (Gjermani)

New Apostolic Church
International